

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 32Cb/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120316632
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Garančovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:6120316632.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Slávkou Garančovskou v spore žalobcu: RENOMAX s.r.o., sídlo: 040 18 Vyšná Hutka 11, IČO: 36 668 451, zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 164,32 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 164,32 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 27.12.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v zmysle ustanovení zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o upomínacom konaní“) doručenom príslušnému súdu žalobca žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 164,32 EUR spolu s príslušenstvom, ktoré tvorí úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne od 27.12.2019 do zaplatenia. Zároveň žiadal náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil skutočnosťou, že dňa 14.09.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle: ŠKODA OCTAVIA Combi, EČV: G., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému: V. O., N.: N.D. XX, XXX XX G.. Škodová udalosť (dopravná nehoda) bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktorého vlastník (ďalej len „vinník“) mal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného (poisťovňa). Škodová udalosť bola žalovanému riadne nahlásená dňa 17.09.2019 a žalovaným zaevidovaná pod č. 8014114726. Poškodené motorové vozidlo bolo opravované v autoservise, u žalobcu, ktorý si za vykonanú opravu vyúčtoval faktúrou č. 20190223 cenu, náklady za opravu motorového vozidla, vo výške 567,65 EUR s DPH; následne u žalovaného bola uplatnená náhrada škody vo výške 567,65 EUR .

Poškodenému bolo listom - Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 14.12.2019 oznámené, že dňa 11.12.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný neuznal faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške, priznaná suma v celkovej výške 403,33 EUR. Krátenie bolo vo výške 164,32 EUR a predstavuje neprimerane účtovanú cenu práce a lak. materiálu; podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie týkajúce sa daného krátenia: „ Pri výpoč. poist. plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce

pre neautorizovaný servis vo výške 20,00 EUR/NH s DPH a primerané náklady na lak. materiál (výška lak. konštanty 100%).“

2.1. Žalobca svoj nárok v časti žalovanej istiny vo výške 164,32 EUR odôvodnil skutočnosťou, že pohľadávku získal na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 15.12.2019 od postupcu, poškodeného.

2.2. Žalobca uviedol, že skutočnosti uvádzané žalovaným v jeho Oznámení o poistnom plnení nemajú zákonný ani zmluvný podklad a ich cieľom je účelovo vyhnúť sa plneniu náhrady škody v plnom rozsahu, na ktorý má žalobca, resp. jeho právny predchodca a teda poškodený nárok. Poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“) týkajúce sa náhrady škody (kedy vzniká) a nároku na jej náhradu (uplatnenie a preukázanie). Poukázal na nedôvodnosť krátenia uplatneného nároku zo strany žalovaného uvádzaného v jeho Oznámení (zníženie ceny za NH práce autoservisu) z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis a poukázal na to, že oprava poškodeného motorového vozidla má byť vykonaná účelne tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska spôsobilé prevádzky a nie je dôležité aký servis opravu vykonal (aj s pohľadom nariadení EÚ ohľadom tzv. „blokovej výnimky“), poukázal na to, že žalovaný v danom prípade má povinnosť uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla a ktorej výšku poškodený preukazuje faktúrou od osoby, ktorá vykonala opravu poškodení. Zároveň porovnal cenu za normohodinu práce účtovanú žalobcom, t.j. autoservisom vo faktúre s cenami iných autoservisov a s cenou, ktorá bola nakoniec priznaná žalovaným v jeho Oznámení a poukázal, že cena za Nh práce vo faktúre je cenou primeranou. Zároveň poukázal na to, že nesúhlasí s priznaním lakovacej konštanty vo výške 100%, pretože pri žalobca ako autoservis danej činnosti postupoval tak, aby bolo poškodenie motorového vozidla odstránené aj z estetického hľadiska (dve vrstvy laku, lak odporúčaný výrobcom...) a žalovaným priznané náklady na lakovanie neprestavuje ani náklad, ktorý autoservis vynaložil na samotný lakovací materiál; uviedol, že vo fakturácii použil lakováciu konštantu vo výške 110%, čo je v súlade aj s normami určenými výrobcom a kalkulačnými programami. Poukázal aj na to, že oznámenie o poistnom plnení je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a bez riadneho odôvodnenia; má za to, že ide o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov za opravu, čo je neakceptovateľné a navodzujúce dojem nevykonania riadneho šetrenia poistnej udalosti.

2.3. Zároveň odôvodnil svoj nárok na príslušenstvo uplatnenej pohľadávky v zmysle ust. § 517 ods. 2 v spojení s ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka titulom omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, s poukazom aj na ust. zákona o PZP.

3. Žalobca doložil listinné podklady preukazujúce jeho skutkové tvrdenia týkajúce sa vzniku škodovej udalosti (zápis o poškodení motorového vozidla); opravy poškodeného motorového vozidla v spojení s uplatnením nároku na náhradu škody (faktúra 20190223 a kalkulácia vypracovaná systémom DAT/Silver DAT II s použitím cenníka platného od 1.07.2019); cenníky autoservisov pre mechanické, klampiarske a lakovnícke práce; vyrozumenia o poistnom plnení; Zmluva o postúpení pohľadávky.

4. Súd príslušný na konanie v zmysle ustanovení Zákona o upomínacom konaní vydal podľa návrhu žalobcu a zhodnotení doložených dôkazov dňa 26. júna 2020 platobný rozkaz, sp. zn. 35Up/1141/2020, ECLI:SK:OSBB:2020:6120316632.1, voči ktorému, v zákonom stanovenej lehote, žalovaný podal odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný a preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku žalobcu nebola žalovanému doručená, preto nárok žalobcu žalovaný neeviduje vo svojom účtovníctve.

5.1. Žalovaný poukázal na to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritéria požadované ustanoveniami procesných predpisov.

5.2. Žalovaný vzniesol námietku aktívnej vecne legitimácie žalobcu v spojení s otázkou platnosti/neplatnosti právneho úkonu, pretože žalobca podľa jeho názoru nie je nositeľom práva, o ktoré v konaní ide. K uvedenému uviedol, že žalobca svoju aktívnu legitimáciu preukazuje Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorou mu postupca (poškodený) mal postúpiť sumu, ktorú žalovaný neuhradil v zmysle faktúry, vystavenej žalobcom, ktorou si poškodený u žalovaného uplatňoval svoj nárok. Poukázal na to, že poškodený bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzavrieť Zmluvu o postúpení pohľadávky, keďže vo vzťahu k žalobcovi nebol jeho veriteľ, ktorý v zmysle právnej úpravy má oprávnenie postúpiť svoju pohľadávku. Zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že obchádza zákon a tiež z dôvodu, že v nich absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného

ako postupcu týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky; prejav vôle podľa jeho názoru nemôže byť nahradený iba uvedením určitých skutočností.

5.3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu k vecným dôvodom uviedol, že v zmysle Oznámení o poistnom plnení zaslaného žalobcovi, bolo riadne a dostatočne zdôvodnené vykonanie krátenia poistného plnenia a teda mal vedomosť v akom rozsahu poistné plnenie bolo zo strany žalovaného krátené.

5.4. K otázke žalobcom žiadaného príslušenstva uviedol, že aj v tejto časti je nárok žalobcu nedôvodný a poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, z ktorých vyplýva, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a je následnom neuhradení; poukázal na ust. § 11 ods. 6 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“) ako lex specialis.

5.5. V závere uviedol, že ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné a preto žalobu žiada zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

6. K skutkovým okolnostiam uvádzaných v odpore žalovaný nedoložil žiadny listinný dôkaz.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu (replika) reagoval na tvrdenia žalovaného uvádzané v odpore.

7.1. Poukázal na to, že žaloba obsahuje podstatné náležitosti a taktiež, že označil a predložil dôkazy na preukázanie ním v žalobe tvrdených skutkových okolností v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku.

7.2. K žalovaným vznesenej námietke aktívnej legitímácie žalobcu poukázal na zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa vzniku práva postupcu na plnenie od žalovaného titulom nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že postupca si svoj nárok uplatnil u žalovaného; žalovaný uznal existenciu pohľadávky spočívajúcu v nároku na náhradu škody, keďže z uplatňovaného nároku (fakturovanej sumy) časť uhradil.

7.2.1. Poukázal na to, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi postupcom a žalobcom má všetky podstatné náležitosti v zmysle zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka: označenie účastníkov zmluvy; identifikáciou pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou (postupované pohľadávky sú špecifikované čo do výšky a čo do dôvodu jej vzniku) a tiež na to, že pri interpretácii zmlúv treba rešpektovať princíp priority skutočnej vôle účastníkov zmluvy nad jej formálnym prejavom, a princíp priority výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. júla 2008, sp. zn. I.ÚS 242/07); neplatnosť zmluvy má byť výnimkou a nie zásadou (Uznesenie NS SR, sp. zn. 4Cdo/132/2007). Na základe uvedeného má za to, že Zmluva o postúpení pohľadávky je zmluva platná s riadnymi účinkami postúpenia len tých práv, ktoré v čase prechodu z nej vyplývali (žalovaným čiastočne neuhradený uplatnený nárok poškodeného za poistenca žalovaného) a žalovaným vznesenú námietku aktívnej legitímácie žalobcu považuje za irelevantnú.

7.3. K vyjadreniam žalovaného ohľadom jeho nároku uviedol, že žalovaný v odpore len poukázal na odôvodnenie nepriznania nároku na náhradu škody, avšak bez bližšieho zdôvodnenia alebo poskytnutia dôkazu o správnosti postupu žalovaného, a teda neuviedol žiadne skutočnosti (napr. cenníky autoservisov z daného regiónu), ktoré by spochybnili uplatnený nárok poškodenej, a teda žalobcu, preto súd by mal prihliadať na zásadu koncentrácie konania.

7.4. K tvrdeniam žalovaného ohľadom príslušenstva uplatnenej pohľadávky a určenia začiatku omeškania s plnením podrobne rozobral rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 a porovnal ho s právnymi názormi v iných súdnych rozhodnutiach (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/193/2015; rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/60/2013; rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cob/60/2017 či napr. sp. zn. 3Co/335/2017, 4Cob/31/2018), ktoré sa danou problematikou zaoberali a ktoré sa stotožnili s ním prezentovaným názorom, že ako žalobca žiada zákonný úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako sankciu za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas uhradiť uplatnený nárok na náhradu škody a nie ako sankciu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti vykonania šetrenia (nečinnosť poisťovateľa) v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

7.5. Žalobca poukázal na rozsiahlu judikatúru týkajúcu sa každej vznesenej námietky žalovaným - k otázke aktívnej legitímácie žalobcu s posúdením platnosti neplatnosti zmluvy o postúpení, k otázke nároku na príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8. Žalobca vo vyjadrení k odporu, na výzvu príslušnému súdu v upomínacom konaní uviedol, že súhlasí s pokračovaním konania na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, na Okresnom súde Košice I.

9. Okresnému súdu Košice I bol spor postúpený a podateľňou súdu prijatý na prejednanie dňa 29.07.2020 s priradením sp. zn. 32Cb/52/2020.

10. Žalovaný bol súdom vyzvaný na podanie písomného vyjadrenia v zmysle ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), dupliky v zmysle ust. § 167 ods. 4 CSP, a zároveň bol poučený o následkoch nevyjadrenia sa. Žalovaný aj napriek poučeniu (prevzal dňa 03.08.2020) sa v lehote nevyjadril.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.04.2022 bez prítomnosti strán sporu, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili a písomne súhlasili s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti.

12. Žalobca spolu s ospravedlnením a súhlasom s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti zaslal súdu písomnú záverečnú reč, v ktorej zhrnul nesporné skutočnosti medzi stranami sporu a poukázal na sporné skutočnosti, ku ktorým sa písomne vyjadril a poukázal aj na súdne rozhodnutia v obdobných skutkových a právnych sporoch, ktoré rozoberali problematiku unesenia dôkazného bremena na stranou tvrdené skutočnosti (oprávnenosť/neoprávnenosť krátenia uplatneného nároku na náhradu škody voči žalovanému) s poukazom na súdne rozhodnutia napr. na Uznesenie ÚS SR z 21. 01.2015, sp. zn. II.ÚS 38/2015, z ktorého záverov vyplýva, že v sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada, čo znamená, že účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto tvrdení vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca vyslovil právny názor, že v danom spore (aj vo všetkých obdobných sporoch) možno povedať, že dôkazné bremeno prechádza na žalovaného k preukázaniu oprávnenosti dôvodov krátenia poisťného plnenia (nároku na náhradu škody), keďže práve žalovaný má z uvedeného konania (krátenia) priaznivé právne dôsledky.

13. Žalovaný spolu s ospravedlnením a súhlasom s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti zaslal aj písomnú záverečnú reč, v ktorej uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

14. Súd poukazuje na to, že žalovaný v odpore namietal, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu nemá všetky náležitosti podľa ust. § 129 a § 132 CSP.

15. V zmysle ust. § 129 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), Ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

16. V zmysle ust. § 132 CSP, V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 CSP) uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

17. K námietke žalovaného uvedenej v pododseku 5.1. tohto odôvodnenia je potrebné uviesť, že žalobcov návrh na začatie konania (žaloba) spĺňa kritéria v zmysle citovaných procesných ustanovení a súdu z ním opísaných rozhodných skutočností je zjavné čoho sa žalobca domáha (akým právnym titulom). Súd poukazuje na to, že žalobca sa domáha zaplataenia istiny titulom neuhradenia celej jemu, resp. jeho právneho predchodcovi vzniknutej škody, ktorá vznikla v dôsledku dopravnej nehody na motorovom vozidle, ktoré v tom čase patrilo právneho predchodcovi žalobcu, poškodenému, pričom

škoda na motorovom vozidle bola spôsobená poistencom žalovaného. Žalovaný o škodovej udalosti mal vedomosť, zaregistroval ju ako poistnú udalosť pod č. 8014114726. Žalovaný, po uplatnenom nároku na náhradu škody, oznámením o poistnom plnení sčasti uhradil žalobcovi (poverená osoba) uplatnený nárok na náhradu škody (žalovaný nazval poistné plnenie v zmysle terminológie zákona o PZP), ktoré vzniklo v dôsledku škodovej udalosti. Žalovaný teda nárok žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu na náhradu škody ako taký uznal, sporný bol len rozsah náhrady škody.

Preto má súd za to, že žalobca uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné na preukázanie nároku, označil a predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdných skutočností a taktiež jasne špecifikoval svoj žalobný návrh.

18. Súd ďalej poukazuje na to, že žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu a tiež to, že v spore bola doložená Zmluva o postúpení časti pohľadávok, ktorú žalovaný považuje za neplatnú. Z uvedeného dôvodu sa súd najprv zaoberal touto žalovaným vznesenou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu z pohľadu neplatnosti Zmluvy o postúpení časti pohľadávky pričom pre zodpovedanie daných otázok vykonal nasledujúce dokazovanie.

19. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi postupcom, poškodeným a postupníkom, t.č. označený žalobca, zo dňa 15.12.2019 a z jej obsahu vyplýva, že predmetom je postúpenie nezaplatenej pohľadávky vo výške 164,32 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúra servisu) a škodu reálne zaplatenou spoločnosťou dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka. Postupca prehlásil, že voči dlžníkovi: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, má ešte pohľadávku vo výške 164,32 EUR. Táto suma predstavuje nezaplatenú časť pohľadávky, ktorá vznikla z poistnej udalosti č. 8014114726 zo dňa 14.09.2019 a uplatnená u dlžníka faktúrou č. 20190223, ktorá bola dlžníkom vo výške 403,33 EUR priznaná a uhradená. V článku II. postupca prehlásil, že špecifikácia postupovaných pohľadávok je úplná a správna.

20. V zmysle ust. § 4 ods. 2, ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením vecí. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP, priamy nárok poškodeného, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

22. Podľa ust. § 822 Občianskeho zákonníka, Z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťovateľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

23. Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka, Náhradu platí poisťovateľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

24. Podľa ust. § 488 v spojení s ust. § 489 Občianskeho zákonníka, Závazkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

25. Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. V zmysle ust. § 526 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením

postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Súd poukazuje na to, že medzi stranami sporu, sporná bola otázka, či postupcovi vznikla pohľadávka voči žalovanému. Nárok poškodeného vznikol okamihom škody (škodová udalosť, dopravná nehoda) a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla, či zaplatenie ceny za vykonanú opravu. Právna skutočnosť podmieňujúca vznik nároku je vznik škodovej udalosti, pričom v zmysle judikatúry nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia súd uvádza, že poškodený má nárok na náhradu škody od osoby, ktorá škodu spôsobila (vinník z dopravnej nehody, škodovej udalosti), ale v prípade, ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, platí popri *lex generalis* (Občiansky zákonník) aj *lex specialis* (zákon o PZP), ktorý umožňuje poškodenému uplatniť si nárok na náhradu škody priamo od poisťovateľa poistenca (škodcu, vinníka dopravnej nehody), ak v čase dopravnej nehody medzi nimi (vinník z dopravnej nehody a poisťovateľ) existoval poisťný vzťah. Z uvedeného teda vyplýva, že je na poškodenom, u ktorej osoby si svoj nárok na náhradu škody uplatní, či priamo u vinníka z dopravnej nehody - poistenca poisťovateľa, žalovaného alebo priamo u poisťovateľa poistenca, žalovaného. V prípade, ak svoj nárok na náhradu škody uplatní v zmysle citovaných zákonných ustanovení priamo u poisťovateľa, žalovaného vznikne mu priamo zo zákona pohľadávka voči uvedenému subjektu - poisťovateľovi, žalovanému. Z uvedeného teda vyplýva, že priamo zo zákona vznikol záväzkový vzťah medzi poškodeným a poisťovateľom, pričom poškodený ako veriteľ s právom na plnenie (pohľadávkou) od dlžníka, poisťovateľa, má právo s takouto pohľadávkou voľne disponovať a teda ju v zmysle zákona aj postúpiť na iný subjekt, postupníka a teda v tomto prípade na žalobcu.

28. Vzhľadom na súdom vyslovený názor, že medzi postupcom, poškodeným, a poisťovateľom, žalovaným existuje záväzkový právny vzťah, ktorý vznikol na základe skutočností uvedených v zákone (v zmysle zákona *lex specialis* - zákona o PZP), súd námietku žalovaného ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupníka považuje za nedôvodnú. Súd zároveň poznamenáva, že k danej námietke vecnej legitímácie žalobcu v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky, ktorej základ je v nároku na náhradu škody sa súdy zaoberajú pravidelne (v každom obdobnom skutkovom a právnom spore), pričom v zmysle vysloveného právneho názoru vyplývajúceho zo súdnych rozhodnutí ide o námietku nedôvodnú.

29. Súd taktiež upriamuje pozornosť žalovaného na množstvo rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov, ktoré sa ním vznesenými námietkami uvedenými v pododseku 5.1. a 5.2. (námietka nedostatočného opísania skutkového stavu a náležitosti podania; námietka vecnej legitímácie strany sporu; neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky) pravidelne zaoberajú, vysloviac právny názor ich nedôvodnosti a neopodstatnenosti. Z uvedeného má súd za to, že žalovaný vznesenými námietkami sleduje oddialenie splnenia svojej zákonnej povinnosti stanovenej mu ustanoveniami zákona o PZP a v konečnom dôsledku aj zvyšovanie nákladov poisťovne spojené s úhradou dohodnutej odmeny pre externého právneho zástupcu poisťovne a v konečnom dôsledku aj s úhradou žalovanej istiny s príslušenstvom a trov súdneho konania žalobcov, pričom takéto konanie žalovaného má za následok popieranie racionálneho účelu právnej úpravy.

30. Vzhľadom na právny názor súdu, že žalobca je v danom spore aktívne legitimovaný a má nárok na náhradu škody, sporná ostala výška uplatneného nároku, súd k uvedenému vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutkovými okolnosťami uvádzanými stranami sporu a k nim doloženými listinnými dôkazmi za účelom zistenia skutkového stavu, pričom poukazuje na to, že nevykonával dokazovanie ku skutočnostiam, ktoré strany sporu vzájomne nenamietali a ktoré považuje súd za nesporné, pričom predmetom tohto sporu je zaplatenie sumy vo výške 164,32 EUR titulom nevyplatenia časti uplatneného nároku na náhradu škody súvisiaceho s poškodeným motorovým vozidlom ŠKODA OCTAVIA Combi, EČV: G..

30.1. Na základe uvedeného súd považuje za nesporné tieto skutočnosti:

- existencia zmluvného vzťahu medzi poisteným (vinníkom z dopravnej nehody) a žalovaným (poisťovateľom) titulom uzavretej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení v čase dopravnej nehody;
- vznik škody;
- zavinenie poistencom žalovaného;

- riadne nahlásenie poistnej udalosti poistencom žalovaného (vinníkom z dopravnej nehody) a zaevidovanie poistnej udalosti žalovaným pod č. 8014114726;
- oprava poškodeného motorového vozidiel osobou oprávnenou, čiže autoservisom, t.č. žalobcom;
- uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným (alebo poverenou osobou) u žalovaného cez predloženie faktúry č. 20190223, poistné plnenie za jeho poistenca v zmysle zákona o PZP;
- priznanie sumy v zmysle Oznámenia o poistnom plnení k poistenej udalosti č. 8014114726, ktorá bola v nižšej sume, ako bola uplatnená faktúrou;
- vyplatenie priznanej sumy vo výške 403,33 EUR na účet žalobcu (autoservisu).

31. Súd poukazuje na to, že žalobca si v žalobe uplatnil sumu vo výške 164,32 EUR, čo znamená, že si uplatňuje žalovaným nevyplatený nárok na náhradu škody, ktorý žalovaný definoval vo výpočte poistného plnenia ako rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou.

32. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 14.12.2019 súd zistil, že žalovaný žalobcovi, ako osobe oprávnenej konať v mene poškodeného oznámil, že dňa 11.12.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého predložil výpočet výšky plnenia, ktoré poukázal na účet žalobcu.

Súd zistil, že žalovaný plnil na základe poistnej zmluvy 6823361058/1040147494 uzavretej s vinníkom dopravnej nehody (poistenec žalovaného). Z vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie súd zistil, že žalovaný, že „Pri výpoč. poist. plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,00 EUR/NH bez DPH a primerané náklady na lak. materiál (výška lak. konštanty 100%).“

Z výpočtu plnenia súd zistil, že žalovaný uviedol (k poistnej udalosti č. : 8014114726)
 faktúra za opravu vozidla č. 20190223 567,65 EUR
 rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou - 329,56 EUR

spolu priznané 403,33 EUR;

Poistné plnenie/doplatok celkom 433,33 EUR.

33. Z vyjadrenia žalobcu (žaloba, faktúra a kalkulácie programu systém DAT/Silver DAT II vypracovanej žalobcom a priložený ako príloha k faktúre), ktoré žalovaný nepoprel, súd zistil, že autoservis, t.j. žalobca, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla si účtoval cenu klampiarskych a lakovníckych prác vo výške 30,00 EUR/NH bez DPH (36,00 EUR/NH s DPH); a použil lakováciu konštantu vo výške a v súlade s údajmi od výrobcu.

Z cenníkov autoservisov košického kraja doložených žalobcom súd zistil, že cena za Nh práce, ktorú uviedol a účtoval autoservis je v rozmedzí cien pre kategóriu motorových vozidiel, kde sa v zmysle kategorizácie zaraďuje aj poškodené motorové vozidlo.

34. K otázke príslušenstva uplatnenej pohľadávky (vzniku nároku na úrok z omeškania), súd sa pri zodpovedaní danej právnej otázky oboznámil s viacerými súdnymi rozhodnutiami súdov prvej inštancie a odvolacích súdov v obdobných skutkových a právnych veciach, ktoré sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Zároveň sa oboznámil so stanoviskom obchodného kolégia odvolacieho súdu v Košiciach k danej problematike a novšími súdnymi rozhodnutiami odvolacieho súdu v Košiciach (napr. rozsudok KS v Košiciach, sp. zn. 3CoCsp/54/2020), ktoré reagujú aj na právny názor vyslovený Ústavným súdom k danej problematike (pozri odsek 35.)

34.1. Taktiež sa oboznámil s právnym názorom ÚS SR v jeho rozhodnutiach, ktoré súdu prezentoval žalobca (nálezy ÚS SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III.ÚS 309/2020 a III.ÚS 214/2020, ktorými bolo zrušené rozhodnutia (rozsudky) NS SR, sp. zn. 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017), týkajúce sa začiatku omeškania poisťovne s plnením poskytnutým v zmysle ustanovení zákona o PZP a nároku poškodeného na úrok z omeškania po posúdení vzájomných súvislostí ustanovení zákona o PZP a Občianskeho zákonníka v kontexte eurokonfortného výkladu vychádzajúceho zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/26/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), ktorá bola následne nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Ústavný súd poukázal na to, že súdy sa majú v daných sporoch zamyslieť (a neustále je tu potreba sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijímajú (a teda aj

dovolací súd v zrušených rozhodnutiach prijal). „Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (kedy by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vykreditoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj dovolací súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poisťiteľa prešetriť poisťnú udalosť a poskytnúť plnenie. Výklad prijatý dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poisťného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.“

Z právneho názoru vysloveného ÚS SR teda vyplýva, že „ak poisťovateľ neposkytne poisťné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP a to bez ohľadu na to, či porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP vznikne mu zákonná povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Poisťovňa je tak v prípade nesplnenia si nepeňažnej povinnosti sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP a v prípade omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP je sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.“

34.2. Súd má vedomosť aj o rozhodnutí Národnej banky Slovenska, ktorým bola žalovanému a poisťovní KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group uložená pokuta z dôvodu, že pri zamietnutí nároku na náhradu škody použili nekalú obchodnú praktiku (odmietnutie plnenia bez riadneho vykonania šetrenia okolností).

35. Na vykonané dokazovanie súd aplikoval zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“):

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ust. § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzkovateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke.

Podľa ust. § 442 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 559 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

V zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlh, má veriteľ práva požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase vzniku omeškania žalovaného, výška úroku z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

V zmysle ust. § 789 ods. 2 Občianskeho zákonníka, osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie). Osobitným predpisom je zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení.

V zmysle ust. § 790 Občianskeho zákonníka, poistiť možno najmä majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku); zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

V zmysle ust. § 799 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené. Kto má právo na

plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinností plniť. V zmysle ust. § 822 Občianskeho zákonníka, z poistenia zodpovednosti za škody, má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti, poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka, Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa ust. § 825 Občianskeho zákonníka, Poisťiteľ nemá právo znížiť podľa ustanovenia § 799 ods. 3 náhradu, ktorú za poisteného vypláca poškodenému; sumu, o ktorú poisťiteľ takto nemohol svoje plnenie znížiť, je povinný mu uhradiť poistený.

V zmysle ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“).

V zmysle ust. § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), d), ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ušlého zisku. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle ust. § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťiteľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Ak poisťovateľ nespĺni povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

V zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., Priamy nárok poškodeného, Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi a je povinný tento nárok preukázať.

36. V zmysle ust. § 153 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (sudcovská koncentrácia konania).

37. Podľa ust. § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

38. Podľa ust. § 187 ods. 1 v spojení s ust. §188 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

39. Podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

40. Z citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že strany sporu majú procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Účelom sudcovskej koncentrácie konania podľa citovaného ustanovenia je zabrániť tomu, aby strany sporu zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Ak strana sporu nepredloží dôkazy včas, hoci tak mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo, dôsledkom sudcovskej koncentrácie konania je, že súd na takto predložené dôkazy nemusí prihliadať. Je však v právomoci súdu samostatne posúdiť a rozhodnúť, či tieto navrhnuté, predložené dôkazy vykoná a to najmä z pohľadu ich účelnosti, t.j. či ide o dôkazy, ktoré sa týkajú podstatných sporných okolností a ktoré ich pomôžu objasniť, odstrániť spor medzi stranami. Súd každý dôkaz po jeho vykonaní zhodnotí najprv jednotlivo a následne v ich súvislosti tak, aby boli odstránené sporné skutočnosti medzi stranami.

41. Súd vykonaným dokazovaním mal preukázať, že poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody a hodnoverným spôsobom tento nárok aj preukázal. Ďalej je na žalovanom, aby počas svojho šetrenia (v zmysle zákona o PZP), zistil, či škoda je v danej výške oprávnená, alebo nie. Ak si túto svoju povinnosť riadne a včas v zmysle zákonných ustanovení nesplní, tak sa dostáva do omeškania. Súd sa stotožnil s názorom prezentovaným žalobcom v konaní, že ak si poškodený uplatní nárok na náhradu škody priamo u poisťovne, tak omeškanie s peňažným plnením sa riadi podľa ustanovení Občianskeho práva, pretože ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP má motivovať poisťovne, aby vykonali šetrenie v lehote, ktorú v zmysle judikatúry a smerníc Európskej únie je možné chápať ako lehotu primeranú pri ochrane práv poškodených osôb, a nemôže byť v neprospech osoby voči ktorej poisťovňa nesprávne vyhodnotila rozsah svojej zákonnej povinnosti. Súd poukazuje na to, že žalovaný ako poisťovateľ si čiastočne splnil svoju nepeňažnú povinnosť uloženú mu zákonom, ale nesplnil si ju riadne, pretože z písomného oznámenia zaslaného poškodenému nie sú dôvody krátenia uplatneného nároku na náhradu škody odôvodnené a preukázané spôsobom zrozumiteľným a taktiež poukazuje na to, že dôvody krátenia žalovaný nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno) ani počas súdneho konania.

41.1. K dôvodom krátenia uplatneného nároku uvádzaných žalovaným súd ešte uvádza, že lakovacia konštanta a najmä cena za normohodinu práce určená žalovaným (20,00 EUR/NH s DPH) nie je cenou primeranou, ba dokonca ani cenou priemernou. Žalovaný vo svojom vyjadrení a ani počas konania vôbec súdu neobjasnil ako došiel k danému tvrdeniu „primeranosti“, pretože v spore žalovaný nedoložil žiadny dôkaz preukazujúci toto jeho tvrdenie (napr. vlastnú kalkuláciu, likvidačný spis) žalovaný nedoložil), ba práve naopak súd poukazuje na to, že pri určení technologického postupu, použitia druhu a množstva materiálu žalobca ako autoservis vychádzal z kalkulačného programu, ktorý po zadaní vstupných údajov poškodenia reaguje pri ich odstránení na údaje od výrobcu poškodeného motorového vozidla. Žalobca súdu hodnoverne preukázal, že oprava poškodeného motorového vozidla (odstránenie škody) bola účelná v zmysle zákonných ustanovení a smerovala k odstráneniu následkov škody spôsobenej poistencom žalovaného a teda oprávnenosť svojho uplatneného nároku v celom rozsahu (faktúra č. 20190223).

42. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný ako poisťovateľ si nesplnil svoju nepeňažnú povinnosť v zmysle zákona o PZP riadne a včas a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona o PZP a Občianskeho zákonníka v spojení s právnym názorom vysloveným vo väčšine súdnych rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov podporený stanoviskom obchodného kolégia Krajského súdu v Košiciach a Nálezom ÚS SR sp. zn. III.ÚS 309/2020 a III.ÚS 214/2020, súd dospel k záveru, že žalobca v takýchto prípadoch má nárok na príslušenstvo - úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

43. Z vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd nárok žalobcu považuje za dôvodný v rozsahu krátenia určeného žalovaným a žiadaného žalobcom vo výške 164,32 EUR; žalovaný sa s plnením uplatneného nároku na náhradu škody dostal do omeškania a preto súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania, ktorý je v súlade s vyššie prezentovaným právnym

názorom najvyšších súdnych autorít (ÚS SR) a zákonnými ustanoveniami občianskeho práva (výrok I. výrokovej časti tohto rozsudku).

44. V zmysle ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. V zmysle ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v celom rozsahu tak ako je to uvedené v II. výroku výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré je povinný nahradiť žalovaný vo výške, ktorú súd špecifikuje po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, na Okresnom súde Košice I, v troch písomných vyhotoveniach [§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)].

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§362 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§358 CSP).

V zmysle ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V zmysle ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.